

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ske Landbrugsprodukter. Har det ærede Medlem endnu ikke annammet det, maa jeg sige, at saa er det ærede Medlem ikke særlig med paa, hvad der foregaar, hverken her i Landet eller andre Steder.

Jensen (Lillering): Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for hans velvillige Modtagelse af mit Forslag. Men da Landbrugsministeren mener, at Forslaget vil medføre, at han maa føre Forhandlinger med de forskellige Organisationer, der har henvendt sig til ham om at faa Loven gennemført, maa vi nødvendigvis have Lovforslaget i et Udvalg, og jeg skal derfor tillade mig senere at stille Forslag herom.

J. S. Foget: De sidste Bemærkninger af den højtærede Landbrugsminister kunde nok give Anledning til en længere Meningsudveksling, men jeg finder ingen Grund til at gaa ind i en ny Finanslovdebat om Spørgsmaalet.

Naar man rejser Spørgsmaal om Forrykkelse af de to Datoer, der er nævnt i § 4, kan det have en vis Baggrund deri, at hvis man har Ret til Udlæg 1. Oktober, vil det altsaa sige, at Sæden skal være aftærsket og solgt og Regningen betalt inden 1. Oktober, hvis man skal være sikret mod Udpantning. Jeg har det Indtryk, at Lovgivningen i de fleste Tilfælde gælder for Undtagelserne, og der er Undtagelser blandt Kreditorerne, der er saa haardhændede, at de hurtigst muligt gør Udlæg. Naar nu en saadan Kreditor vil benytte sin Ret til at gøre Udlæg efter 1. Oktober, tvinger han hermed Landmanden til at sælge sit Korn i September Maaned. Naturligvis vil han døje med at faa det solgt, og i alle Tilfælde vil han komme ud for den Dumping, som Kornsalget er ude for netop i Høstmaanederne. Ved at forrykke Datoen en Maaned vil man derfor give Mulighed for, at Landmanden faar et længere Tidsrum at skaffe Penge frem i og ikke sættes i en Tvangssituation, hvor han maa sælge til den Pris, som eventuelt selve Kreditor byder. Jeg vil derfor meget anbefale, at Datoen 1. Oktober ændres til 1. November, og at Fristen for Indgivelse af Begæring om Udpantning udsættes i Forhold hertil.

Selvfølgelig er jeg indforstaaet med, at Ministeren forhandler med de Organisationer, han hidtil har forhandlet med, men jeg vil meget henstille, at Datoerne forrykkes, da det vil have meget stor Betydning for Debitorerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Løje har Ordet for en kort Bemærkning.

Løje: Naar jeg tillod mig at udtale et Haab om, at den højtærede Minister maaske vilde erkende, at det var Regeringens fejlede Erhvervspolitik, der var Skyld i, at Forholdene fremdeles var af en saa vanskelig Karakter, saa vi maatte gaa til disse Nødlove, var det ud fra den Betragtning, at det første Skridt jo maa være Erkendelse, og det næste Skridt maa være at ændre Lovgivningen paa en Maade, saa den i højere Grad svarede til Hensigten, at stille Landbruget paa lige Fod med de andre Erhverv.

Nu ønsker Ministeren at føre Diskussionen over paa Spørgsmaalet om min større eller mindre Evne til at opfatte, hvordan Forholdene er i Ind- og Udland. Jeg vil erkende, at det er et Spørgsmaal, som det er svært at diskutere med Ministeren, idet jeg jo ikke kan hindre, at han har den Mening, at min Opfattelses-evne ikke er saa god, som Ministerens er. Jeg skal ikke sige, at jeg har den modsatte Opfattelse, men hvis jeg havde det, kunde det maaske tilgives. Jeg vil dog i hvert Fald gerne sige, at jeg er ikke blevet helt klar over, at det alene er Forholdene i Udlandet, der er Skyld i de vanskelige Forhold for Landbruget. Jeg mener fremdeles, at ogsaa den Politik, Regeringen har ført og fører i dette Øjeblik og vistnok agter at føre ogsaa i den nærmest kommende Tid, har en væsentlig Del af Skylden for, at Forholdene for Landbruget sammenlignet med de øvrige Erhverv her i Landet er saa besværlige, som de er. Denne Mening fastholder jeg, og jeg tror, mange har den samme Mening.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, at det er nok muligt, det vil være bedre for Landmændene at faa ændret Datoen 1. Oktober til 1. November, som det ærede Medlem foreslog, men det kommer en paa, om Kreditorerne vil gaa ind i denne Ordning. Hvis Kreditorerne fremsætter mange Betænkeligheder ved at ændre Datoen til 1. November og afholder sig fra at gaa ind under Lovgivningen, vil det blive til Skade for Debitorerne. Derfor udtalte jeg, at før man ændrer Datoen, maa man i alt Fald forhandle med Købmandsorganisationerne og have deres Tilslutning til Ændringen, ellers er jeg bange for, at vi gør Stillingen vanskeligere for Landmændene.